

न्यनूराधादीनि यमवदसुराणां मरणहेतुत्वाद्यमनक्षत्राणि ॥  
 तत्र नामनिर्व्वचनादेव तेषामधमत्वेन वर्जनत्वप्रतीतेरि-  
 तरनक्षत्रेषु कृत्तिकादिषु लौकिकवैदिककाम्यानुष्ठानं विधत्ते ।  
 “यान्येव देवनक्षत्राणि । तेषु कुर्व्वीत यत्कारो स्यात् । पुण्याह  
 एव कुरुते [६]” इति । यत्काम्यं कर्म करोतीति यत्कारो  
 स पुरुषः तत्कर्म देवनक्षत्रेषु कुर्व्वन् इतरेषां कालदोषाणा-  
 मुपशान्त्या पुण्याह एव तत् कृतवान् भवति ॥

इति द्वितीयोऽनुवाकः ॥ २ ॥

अथ तृतीयोऽनुवाकः ॥

द्वितीयानुवाके नक्षत्रोपजीवनेन शुभकालो निरूपितः ।  
 तृतीये दिवसभागोपजीवनेन शुभकालो निरूप्यते । अक्षः  
 पञ्चविभागाः, प्रातःसङ्गवमध्याह्नापराह्णसायाह्णशब्दान्निधेयाः ।  
 तत्राद्यन्तयोः स्वभावविशेषं दर्शयति । “देवस्य सवितुः प्रातः-  
 सवः प्राणः । वरुणस्य सायमासवोऽपानः” इति । योऽयमु-  
 दयानन्तरभावी मुहूर्त्तत्रयात्मकः कालः प्रातःशब्दवाच्यः ।  
 स च सवितुः प्रेरकस्य देवस्य प्रसवः प्रेरणयुक्तः सूर्य्यादये सत्य-  
 नुष्ठातारः कृषिकाः सेवका वणिजश्च स्वस्वव्यापारेषु सूर्य्यप्रका-  
 शेन प्रेर्यन्ते । तस्मात् प्रकर्षेणातिचेष्टते सर्व्वे लोको वेत्त्ययं  
 प्राणरूपः । अक्षोऽन्तिमो मुहूर्त्तत्रयात्मकः कालः सायंशब्दा  
 ऽभिधेयः । स च वरुणसम्बन्धी तत ऊर्ध्वं तारकेण तमसा  
 जगदावरणात् स च प्राणप्रेरणस्य समन्ताच्छेदकत्वादासव